

Naamloos

We spraken als vreemden.
We luisterden als bekenden.
We dansten ons door de nacht.
Hoe ouder de avond,
hoe jonger de geest.
Zo was het.
Zo is het.
Zo zal het zijn geweest.
Maar op het punt
van komen en gaan,
dat ging te snel,
zo had je nog geen naam.
En verlieten we elkaar als
vreemden.

- Eefje Verdonk

Finaliste Poëziewedstrijd 2018

We komen om te verbinden

